

WZT-2

Wóz zabezpieczenia technicznego WZT-2

Skarżysko-Kamienna, Muzeum im. Orła Białego

Historia i opis konstrukcji

Oryginalna polska koncepcja wozu zabezpieczenia technicznego. Stanowi kontynuację wozów polskiej konstrukcji z rodziny WZT. Pomimo 40-letniej konstrukcji nadal spełnia wymagania NATO stawiane przed pojazdami ARV w swojej klasie. Z założenia przeznaczony jest do zabezpieczenia technicznego czołgów z rodziny T-55/T-55A oraz T-72, jednak w praktyce używa się go również do zabezpieczenia podstawowych remontów czołgów PT-91 oraz Leopardów 2A4, znajdujących się na stanie Wojska Polskiego. WZT-2 jest w Wojsku Polskim najpowszechniej używanym ciężkim gąsienicowym wozem zabezpieczenia technicznego.

Niezależnie od wykonywania zadań podstawowych, ciągnik WZT-2 jest niezbędnym elementem pomocniczym w trakcie przeprawy czołgów po dnie przeszkód wodnych. Ponadto może być używany jako środek obserwacji pola walki i dowodzenia grupami remontowo-ewakuacyjnymi.

Wóz zabezpieczenia technicznego WZT-2 jest szybkobieżnym pojazdem opancerzonym, zbudowanym na podwoziu czołgu T-55, przeznaczonym do ewakuacji oraz udzielania pierwszej pomocy technicznej pojazdom gąsienicowym uszkodzonym na polu walki, wykonywania prac montażowo-demontażowych z wykorzystaniem żurawia, wykonywania prac ziemnych, wykonywania remontów pojazdów, a także udzielania załogom wozów bojowych pierwszej pomocy medycznej i ewakuacji rannych z pola walki (3 rannych w pozycji leżącej). Po przygotowaniu pojazd ten może pokonywać przeszkody wodne po dnie. Prędkość jazdy podczas holowania uszkodzonego sprzętu wynosi 15 km/h.

Ze względu na swój stosunkowo mały ciężar (34 t) nadaje się do holowania pojazdów o masie nie większej niż 39-40 ton. Prędkość maksymalna wozu jest zbyt mała, przez co możliwości zabezpieczenia technicznego pododdziałów wyposażonych w szybszy sprzęt są ograniczone.

Podstawowe wyposażenie konstrukcji

- dwie radiostacje R-123M
- telefon wewnętrzny R-124
- dźwig uruchamiany hydraulicznie (z napędem od silnika czołgu)
- wyciągarka (o maksymalnej sile uciągu 750 kN)
- spychacz-lemiesz
- zestaw do jazdy podwodnej
- spawarka elektryczna
- urządzenia do spawania gazowego
- układ przeciwpożarowy
- układ ochrony przed bronią ABC
- termiczna aparatura dymotwórcza
- rentgenometr

Z ogólnej liczby 600 wyprodukowanych sztuk, do Wojska Polskiego w latach 1973-1992 dostarczono w sumie ponad 330 ciągników WZT-2 (z czego większość w latach 1984-1988). Od roku 2004 w czynnej służbie w Wojsku Polskim pozostaje 80 WZT-2. Ponadto część wozów zabezpieczenia technicznego

eksploatowana jest przez Kolejowe Ratownictwo Techniczne, a także stanowi prywatną własność osób, które zakupiły je od Agencji Mienia Wojskowego.

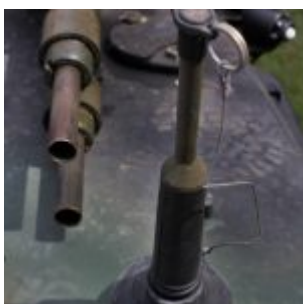

REKON 2019, Wrocław – Centrum Szkolenia Wojsk Inżynieryjnych i

Podstawowe dane taktyczno-techniczne

- Państwo: Polska
- Producent: Zakłady Mechaniczne „Bumar”/ „Bumar-Łabędy” – Gliwice
- Typ pojazdu: wóz zabezpieczenia technicznego
- Trakcja: gąsienicowa
- Załoga: czterech żołnierzy – dowódca, mechanik-kierowca i dwóch operatorów-specjalistów (+ trzech rannych żołnierzy)
- Prototypy: 1973
- Produkcja: 1973 – 1992
- Egzemplarze: ok. 600 (dla Wojska Polskiego dostarczono ogółem ponad 330 pojazdów)
- Silnik: 12-cylindrowy silnik wysokoprężny W-55 W o poj. 38,88 litra, chłodzony wodą, o mocy 591 hp (441 kW)
- Transmisja: mechaniczna
- Długość: 6,45 m
- Szerokość: 3,27 m
- Prześwit: 42 cm
- Masa: 34 t
- Moc jednostkowa: 17,4 KM/t (13 kW/t)
- Prędkość maksymalna: 50 km/h
- Zasięg maksymalny: 465 km (drogi bite)
- Pokonywanie przeszkód terenowych:
 - Brody o głębokości: 1,4 m
 - Rowy o szerokości: 2,7 m
 - Ściany o wysokości: 0,8 m
- Uzbrojenie pokładowe i dodatkowe: 12,7 mm wkm DszK, granatnik ppanc. RPG-7

Autor: Dawid Kałka

Bibliografia

1. Najnowsze uzbrojenie Wojska Polskiego Siły lądowe, Wydawnictwo Bellona 2018
2. Tomasz Szczerbicki, Pojazdy Ludowego Wojska Polskiego, VESPER, Wydanie I, 2014
3. Janusz Magnuski, Wozy Bojowe LWP 1943-1983, Ministerstwo Obrony Narodowej, Wydanie I, 1984 rok